

Art. 20. Wydziałom wojewódzkim dodani będą urzędnicy odpowiednio wykwalifikowani, służbowo podlegli wojewodzie, jako przewodniczącemu wydziału wojewódzkiego, i przez niego mianowani. Przy mianowaniu należy obok kwalifikacji urzędowej uwzględniać narodowość kandydatów, tak, aby skład urzędów wydziałów wojewódzkich odpowiadał rzeczywistym potrzebom narodowościowym.

Podobnie postępować należy przy obsadzaniu innych urzędów i posad na obszarze pomienionych województw, a we władzach centralnych w tych działach, które są instancją państwową spraw Kościoła grecko-katolickiego i szkolnictwa ruskiego.

Art. 21. Na obszarze pomienionych województw ani Państwo, ani żadne ciało samorządowe publiczne nie może prowadzić kolonizacji.

Art. 22. Władze i sądy państwowe, posługując się w wewnętrznym swem urzędowaniu językiem polskim, niemniej władze samorządowe, odpowiadać będą na podania stron w ich języku t. j. polskim, względnie ruskim, przyjmować będą zeznania w obu językach ustnie do protokołów i w przeprowadzaniu rozpraw.

Władze samorządowe określą same swój język wewnętrznego urzędowania.

Art. 23. Język wykładowy w szkołach, utrzymywanych przez jedną z izb sejmiku wojewódzkiego, określi też izba.

Art. 24. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uchwali utworzenie uniwersytetu ruskiego i zapewni mu potrzebne środki finansowe ze Skarbu Państwa. Uniwersytet ten, zorganizowany autonomicznie, zgodnie z przepisami, dotyczącymi szkół akademickich, podlegać będzie bezpośrednio Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 25. Ustawy wojewódzkie i wszelkie ogłoszenia urzędowe publikowane będą w języku polskim i języku ruskim w dzienniku urzędowym województwa.

Ustawy, rozporządzenia i inne akty państwowe, nabierające mocy powszechnie obowiązującej przez ogłoszenie w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, będą podawane do wiadomości wspomnianych województw w dzienniku urzędowym województwa, także w przekładzie na język ruski, o ile możliwości w tym samym czasie.

Art. 26. Samorząd pomienionych województw zostanie wprowadzony w życie najpóźniej w 2 lata po ogłoszeniu niniejszej ustawy.

W tymże czasie przystąpi Rząd do założenia uniwersytetu ruskiego.

Rozdział III.

Postanowienia końcowe.

Art. 27. Wykonanie tej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 28. Ustawa niniejsza nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Termin wejścia jej w życie w województwach, posiadających już samorząd wojewódzki, określi osobna ustawa.

Marszałek: *Trąmpczyński*

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Kamiński*

830.

Ustawa

z dnia 26 września 1922 r.

w sprawie częściowego zawieszenia art. 47 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. № 72 poz. 494).

Art. 1. Do końca roku szkolnego 1932/33 Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego będzie władny na uzasadniony wniosek rady wydziałowej, przyjęty przez senat, pozostawić profesora na katedrze po przekroczeniu 65 roku życia (art. 47 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. № 72 poz. 494).

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do wszystkich zwyczajnych i nadzwyczajnych profesorów szkół akademickich, będących w dniu tym w czynnej służbie.

Marszałek: *Trąmpczyński*

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *Dr. Kumantowski*

831.

Ustawa

z dnia 26 września 1922 roku

o zmianie ustawy z dnia 20 grudnia 1905 roku o pobieraniu na obszarze b. Galicji opłat szynkarskich (Dz. Ust. Kr. z r. 1906 № 11) oraz ustawy z dnia 13 lutego 1903 r. o pobieraniu na tymże obszarze opłaty konsumcyjnej od piwa. (Dz. Ust. Kr. № 24).

Art. 1. Począwszy od roku poborowego 1922 podwyższa się ustanowione w § 10 ustawy z dnia 20 grudnia 1905 r. (Dz. Ust. Kr. z r. 1906 № 11) dla poboru opłaty szynkarskiej stawki do wysokości czterystakrotnej dla płynów wysokowych oraz dla wina, pół wina, sztucznego wina, wina owocowego, miodu i napojów miodowych, zaś do wysokości stokratnej dla piwa.

Ustanowione w art. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1905 r. (Dz. Ust. Kr. z r. 1906 № 11), względnie dla